

DE CURACAO SCHE COURANT.

Deel XXII. ZATURDAG den 22sten MAART 1834. N° 12.

Marionetten.

Ergelijke vertooningen te Napels.
Levens van de godgevoerde Campesano en Riviera in Noord-Amerika soms toe-
neemende, welke de verstantige Christen-
en bedroeft, te Napels hebben bij de
godsdienstige samenkomsten ook allerlei
vaste verspreiden plaats. Het is wel-
eens, alsof men een tooneelvertooning bij-
woont. Men vindt daar staatspredikers,
welke niet den minsten wezenlyken eerbied
voor het heilige schynen te hebben. Ze-
ker, Padre (Pater) noot, vriend des 9-
verleden reizen, een voorname straat-
redenaar; had welker synen straatkenel
jett tegenover een der dragbare theaters
opgevoerd, waar PULCHERELLA door lampen
aardigheden en geestige zinnen in den
spreek van het gemeen, alle toehoorders aan
zich wist te bevestigen. De Padre, die dit
meer kon verdragen, roept een onnatuur-
beeld in de hand opheffende en aan het
volk vertoonende, plotseling uit: *Ecco il*
vero PULCHERELLA, (ziet hier de ware PUL-
CHERELLA, die u hier verbeeldt). Hij
ginger en luisterde weder naar hem. Hoe
onnatuurlijk zoodanige kunstgreep zyn mo-
ge, deze trek bevest evenwel zyne kennis
van het volkskarakter en zyne betwaan-
heid, om in moeyelyke omstandigheden
zich te redden.

Te Napels is eene preek dikwerf juist
het tegendeel van onze kerkelyke redvoe-
ringen. Bij ons heeft het geheel eene
strekking om op verstand en hart der hoer-
ders te werken. Belangrykheid van inhoud
moet gepaard gaan met zekere gefelligheid
van stijl, die eenigermate bogen de taal van
het dagelyksch leven zich zeshet, met een
waardige voordragt, met aetbaarheid
in houding en gebaren. Te Napels
schijnt de prediker niet, alle welinge-
lykheid ter zake te stellen, zels in het he-
lischelyke te vallen. Hij waagt zich tot op
het uiterste te voeten van het bygelooft,
spreekt met God en Satan, als met schone-
makers—kortom, hy ont zoudt men hem
een open potsemaaker hoorden, die, ter-
wyl hy ernstig niet, den spot met heil-
lige dingen.
In was een op eenen dag, waarop de
Katholyken boete doen en in de kerk rouw
bedryven, zoodanige vergadering was
geleden. Eene preek over de zonden
verdoemde werd er gehouden. Der wyl
lichtschermende door de donkere ruimte.
Al hervolktig achtergebleef op iustarde
aandachtig naar het sermoen, dat reeds en-
nigen tyd geduurd had. Ik plaatste my
tegen een heekpilaar. De priester op den
kansel wendde zich toen juist naar een ne-
wene hem staand MARIA beeld, en sprak op
my barmhertig toon de volgende woorden
aan de Moeder Gods: "En de nu, waar-
om doet de nu eeuwige straf tyden?

waardoor heeft de hem zich bezocht?"
Daarop antwoordde hy zelf, in den naam
van de aangesprokene Moedermaagd, met
eene nederderde syn gillende stem: "Hy
wordt gestraft voor zoo menigen liefderui-
ker, waaraan hy wellustig geroken heeft."
En dan wendde, naar de op af, als dat
afwendende veroordeeld en in het ewi-
ge vuur geworpen. De stem wisselde
steeds af. Eene levendige, soms twisten-
de zamenpraak scheen er plaats te heb-
ben. De stem van God den Vader was
langzaam, diep, nabbaar, schoon, oft zin-
gende, gelijk de alto tot de soprano van de
de Moeder van Gods; Satan sprak pro-
pheet, pynig en verachtig, even als de
Ruffa in de Opera-serie. Welvrou
van betagelyk te worden, gelijk de ver-
hite redenaar veelte eenen krankzinnig-
ge, wiens wilde lach, wiens zonderlinge
verhysterie een trentig meerijden of ang-
stige verbazing bij de toehoorders ver-
wekte. De prediker vroeg verder: "Is er
der aler een verstandige in deze gansche
vergadering?" en op zingende toon werd
door den Heer het verschrikkelijk ant-
woord gegeven: "Niet een!" Alle toe-
hoorders wendden, dat men tot de
afkier zich aan de verstandige, die
vrouw, en kust en omarmt haar en roept.
"Is er geene redding mogelijk—voltrekt
geene?" En de Gezegende zingt gillen-
de: "Ik ken de verstokte zielen—ik zie
hare ingewanden—de zonden. De wereld
is den zondaren liever, dan de hemel," om.
Kortom, zy gaf een ontwykend antwoord,
en wederom! de geprekeerde Satan, en op
nieuw vertiel zich het gekerm der bed-
vaardige menigte. Toen greep de prie-
ster plotseling eene brandende kaars, licht-
te rond onder het vergaderde volk, en riep:
"Zoo toon ons de eeuwige verdorrenden,
zonder de Gemeente af, neem de verstok-
ten, voor welke geene zaligheid is!" Dat
was het verschrikkelijke oogenblik van al-
gemeene ontsteltenis—eene ware geestbe-
zweving; ieder scheen de vreeslyke uit-
spraak te verwachten; ieder bedakte zyne
oogen voor het vlamvend licht. Ouden
en jongen kernden. Eene vrouw nevens
my lag in stuipreukingen. Nu begon het
my te akelig te worden. Het was my om
het hart, alsof ook mijn naam op de zwar-
te lys moest staan. Ik wendde my om,
en zocht ruimer licht te krygen; waer ik
gevoelde my op eene zonderlinge wyze
beklemd. Toen sprak God weder: "Zy
zyn allen verhard en allen verdoemd."
Nu kwam er eene algemeene verligting o-
ver de bezaande zielen—geen zucht werd
demaal gehoord; ieder had slechts naar
zich alleen gekeeld. Op die overspanning
volgde ontspanning der gemoederen. De
redenaar kon niet steeds hooger klimmen.
Ook bemerkte men, dat God en de Heilige
Jonkvrouw niet altyd eenstemmig zyn.
Juist dit is een kunstgreep van den predi-
ker; zoo houdt hy in de voorbede der

Moeder nog steeds eenen nu eenen. Men
heeft welk een tyd niet, maar de
juistheid eene rechte dankte, welke de
verheffing gebracht—het was eenen
moederen lach. De priester wierp zich
op, weder aan de borst der Moeder
Gods, hing snikkende aan hare hals, ween-
de lach, en sprak een vurig gebed uit.
Het volk had luid weened mede. De
Jonkvrouw bleef onbewogen. Toen ging
het gebed in het angestichel der verig-
feling over. De prediker riep: "Ik, die
dagelyke in uwe heilige dienst voorzie, die
alle gansche der wereld van de hemel-
sche vrede ontfangen—hen ook ik had ver-
doemd." Nu volgde weder een pauze,
en zoo ging de zielensmarie-log naar tot
dat eindelyk de Gezegende verklaarde:
"Zy moeten boete doen." Toen zou
men denken, dat de geestelyke vertooning
een einde had; maar neen—nu grypt de
man op den kansel een kettling, die ge-
lyk is laten hemelste, en zingende op
bestaan een geestelyk rituel. Hy begint
zich overvloedig overvloedig te gezeelen.
In hetzelfde oogenblik houdt de koster
hem drie zaaggehonden brandende haars-
ten, die de bestende geest met lan-
gen eenen vrede. De priester zingde de
Gloria, en jammerd hy er-
barmelyk over de eeuwige pynen. De
volksmenigte had hem bij deze nahoofding
aan schynen wet in den strek wenen la-
ten; maar hy kende zyn publiek; ieder
gilde en schreeuwde: "Houd op! houd
op!" Nu volgde weder gezeeling en dan
weder vingebranden, en op nieuw nog
een herfelde gehuil, en zoo voort, tot
dat eindelyk de Moeder Gods zeide: "Het
is gesedeg voor u; nu moeten zy ook het
buite doen."—Zoo eindigde eene preek,
welke drie uren geduurd had.

Voor het vertoond was er noch in. In
plaats van juwe, begrippen, als stansels
den redelykheid, in de zwakke zielen te
planten, werden slechts schrikbeelden ga-
schilderd en in allerlei gedaante herhaald.
Barmhertig kan men zoo ergelijke ver-
tooningen beschryven; dit weinige is ech-
ter genoeg, om te doen zien op welke
wyze aldaar voor de kade wordt gezorgd
de de hoorders.

Het levende Skelet is niet meer!

Het dusgenaamde levende Skelet, dat
op de Amsterdamse en andere Kommissen
zich heeft vertoond, is onlangs in Noord-
Amerika, in den Staat Vermont wettelyk
getooven. De raadselachtige oorsak der
angehoorde magerheid diens mens is thans
opgeklaard, als bestaande in een lint-
worm van ongeveer 16 voet lengte. Waar-
schynlyk heeft hybaucht den armen man
van tydige en gepaste hulp verstoken,

Gustaaf de IV, gewezen Koning van Zweden.

ARTHUR BROOKE FAULKNER, in zyne te Londen verschenen *Reis door Duitschland en de Nederlanden in 1829 tot 1831*, vermeldt het volgende: Te *Haarlem* ontmoette ik den ongelukkigen GUSTAFSON, Ex-koning van *Zweden*, aldaar thans woonachtig. Van tyd tot tyd is hy onderhevig aan plotselinge gemoedsbewegingen, welke hem niet zelden van verblyf doen veranderen; wanneer men ter plaatse, van waar hy ging, eerst dan, als hy reeds elders gezeten is, verneemt, wat er van hem geworden is.— Zoo haalde zyne ongedachte verschyning aan eene open tafel eens groot opzien by de vreemde gasten; hoewel te *Haarlem* zyne tegenwoordigheid nauwelijks wordt opgemerkt. Den ganschen vormiddag brengt hy in zyn slaapvertrek door, zich met lectuur onledig houdende, waarin hy behagen vindt. Des namiddags doet hy zyne dagelyksche wandeling, gekleed in een' ouden blaauwen jas, die, even als zyn meester betere dagen heugt. Is dit op aanzienlyk gewaad zag ik den voormaligen Koning voor de eerste maal; maar ook in dit gewaad was er iets aan hem, dat een' ongewoon' persoon verried, en wie in hem den geboren' heerscher niet zag, kon toch niet nalaten, in hem een' man te erkennen, van welken men zeggen moest: "Ieder duim een Edelman!" Naardien hy jaarlyks 10,000 gulden te verteren heeft, en bovendien de herbergiers, by welke hy korter of langer verweeft, naar men zegt, eenen week van hooger hand bekomen, hem nooit eene rekening aan te bieden, betaalt GUSTAAF evenwel, zich desonkundig houdende, hetgeen hy verteert met gereed geld; en, om zulks steeds te kunnen doen, bepaalt hy zich tot eene zeer goedkope, nederige leefwyze. Welk eene les voor de ydelheid der wereld! 't Is een afbammeling van KAREL DEN XII, (men vergeet dit niet) van wien wy spreken.— Lat hy volkomene bewustheid heeft van zynen toestand, dit lydt, by zyn nog zeer getrouw geheugen, geen twyfel. Wel is waar, de daden, die hem zyne kroon kostten, waren die eens dollemans; maar—staat hy hierin niet gelyk met eiken anderen Monarch, die het in hem gestelde vertrouwen misbruikt? Een Koning was GUSTAAF geheel naar de omschryving van den Romeinschen Geschiedschryver: *Nam impune quae libet facere, id est regem esse.*— Zyn val bevestigde, voor het eerst in negen Eeuwen, de vermaning, dat men het openbaar gevoelen niet behoort te trotseren. Met dat al schijnt het besef zyner voormalige heerlijkheid niet geheel van hem te zyn geweken, maar heeft hy van tyd tot tyd, als 't ware, een' aanval van zyne afgelegde waardigheid; alsdan sluit hy zich op in zyne kamer, en zyne gewone nederigheid en gemeenzaamheid zyn op eens verdwenen; gedurende een' geruimen tyd laat hy zich niet met niemand in.— Het schijnt twyfelachtig, of deze toevallen aan eene ziekelyke gemoedsgesteldheid, of veelteer aan eene voorbygaande poging tot genezing zyn toe te kennen. Dan, ook in zynen gewonen toestand is GUSTAAF niet toegankelijk voor iedereen; immers niets kan hem bewegen, slechts voor een oogenblik een' zyner landgenooten te redden te staan, waaromtrent hy een' onveranderlyken afkeer vertoont. De bloote naam van zyn Vaderland is gal en alsom voor hem!—Zoo verre is het met eenen man gekomen, die eene kroon droeg, en wiens hoogmoed geene grenzen kende! Als baling zwerft hy in *Europa*. Van hem geldt het antwoord van Koning LEAR, op de vraag van een' krankzinnige: "Zeg my eens, neef! is een krankzinnige een Edelman of een burger?"—LEAR: "Een Koning! een Koning!"

Mustapha-Pacha in een Panorama.

De volgende Anecdote behelst de grootste lofspraak op het thans te *Parijs* ten toon gestelde *Panorama* van *Algiers*, door den Heer CHARLES LANGLOIS.

MUSTAPHA-Pacha, Prijs uit het geslacht van een' der laatste *Deys* van *Algiers*, bevond zich, sinds eenigen tyd, te *Parijs*.—Hy bezocht al de merkwaardigheden der

Hoofdstad. Men bracht hem ook in dit *Panorama*. Ten einde hem des te meer te verrassen, had men hem niet gezegd, dat hy eene schilderij zou zien. Bovendien weet hy niets van schilderkunst, perspectief en schoone kunsten. Eensklaps vond hy zich dus verplaat op een terras van de *Cassaba*, en toen hy *Algiers* rondom zich zag, *Algiers*, zyne geboortestad, de plaats, waar hy zoo lang gelukkig was geweest, stond hy als verstoend; zyne oogen vulden zich met tranen, en eindelyk riep hy uit: "*Algiers te Parijs!*" Dat moet miljoenen gekost hebben!" Deze uitroeping herhaalde hy eenige malen. Toen men hem nu vervolgens poogde te bedniden, hoe het gausche tafereel, dat hem zoo zeer trof, in het bestek van een stuk doek vervat was; hoe de hemel, de zee, de rook van dezelfde stoffe was als de huizen, het geslacht en de tuinen van den *Deij*, scheen hy daarvan niets te begypen, maar hield styf en sterk staande, dat men hem bedroog.

De Napolitaan en Zyne Heiligen.

De gemeene man te *Napels*, het groote publiek, behandelt zyne Heiligen even als zyne geliefden—vleit hen, streelt hen, kust hen. Onnaauwkeurig is echter, hetgeen SAN DOMINGO zegt, dat God de Vader hier niet zoo veel ontzag en vertrouwen zou hebben, als ST. ANTONIUS, JANUARIUS enz. Men is slechts beschroomd, en staat met denzelven niet op zoo vertrouwelyken voet, als met de kleinere Heeren. De Heidenen deden eveneens met hunne Huisgoden. De dagelyksche gewoonte brengt zekere gemeenzaamheid voort en doet het ontzag in vriendschap overgaan. Men veroorlooft zich, eenen Heilige veel te zeggen, wat men zich wel wachten zoude, aan God zelve te zeggen. Deze vertrouwelyke omgang met den Heilig heeft nu en dan zonderlinge tooneelen, eigenlyke liefdesgeschiedenissen, jaloeschheid, nijd enz. ten gevolge. Men verbeeldt zich, door zynen Heilige koel behandeld en verwaarloofd te worden—men dreigt, met hem te breken—men wordt alleens stout en onbeschaamd in het beschuldigen, gelyk dit in het begeeren plaats had—men scheldt den Heilige voor eenen vrek, en niet zelden wordt men handdadig en slaandien beeld in het aangezicht; maar dan heeft men ook weder berouw, weent, vraagt vergiffenis en maakt vrede. Er zyn weinigen, die met hunnen Heilige voor altyd breken, of hy moet het naar hunne gedachten al te erg gemaakt hebben.

Mischien denkt de lezer: *Deze menschen zyn geens Christenen.* Maar Heidenen zyn zy toch ook niet. Hunne Godsdienst is een zonderling mengsel. Zy weifelen tuschen de bedreigingen der eeuwige straffen en de bekoorlyke genietingen van een zinnelyk Heidendom. Gelyk de gemeene man hier zyn' eigen Huisgod vereert, zoo hebben staten, rivieren, dorpen, steden, landschappen derzelver byzondere beschermers en voorbidders. Bovendien zyn er eene menigte Genootschappen, die elk een' eigen *Patroon* gekozen hebben. De hoogere en lagere klassen—ryken en armen scheiden zich weder in byzondere Patronaatschappen. Men heeft dikwerf gelegenheid gevonden, om in enkele gevallen den heilzamen invloed van genoemde Genootschappen te doen opmerken—men spreek van ondersteuning der eerlyke, doch verborgene armoede, welke zich niet durft openbaren, van het voorhelpen van jonge meisjes, opdat zy zich aan verleiding niet prys geven, van het kleeden der naakten, van het bezoeken der kranken; daarentegen hoort men ook spreken van partydigheid in het uitreiken der liefdegaven, van blinde, onverstandige aanwending der geofferde penningen, enz. Naar enkele gevallen moet men echter niet veroordeelen of prysen; doch ieder verstandig man kan inzien, dat in het algemeen deze geestelyke Broederschappen aan dezelfde gebreken lyden, als andere burgerlyke instellingen in het maatschappelyk leven.

The Big Beggarman of Belgium*

Onder dezen titel vinlen wy het volgende artikel in eene Jamaica'sche Courant van den 27 Januarij dezes jaars, tegen Leopold, den Koning van Belgie. Leopold wordt in dit artikel als een bedelaar uitgemakt; zeker niet om dat hy den troon van Belgie beklommen heeft, maar om dat hy de 50,000 ponden sterling van Engeland blyft trekken. Wy beschouwen hem eerder als een voorzigtig man, die het zekere voor het onzekere niet weggeeft. Hy is zeker van zyn 50,000 ponden, maar op den troon van Belgie kan hy niet stellig rekenen; hy zal zeker de belgen reeds hebben leeren kennen en vreest misschien door hunne veranderlykheid eerlang weggejaagd te zullen worden. Ook heeft Leopold door de kroon van Belgie aan te nemen, niets anders gedaan dan hetgeen elk ander mensch zoude gedaan hebben. Immers wie weigert zulk een luisterryke en winst gevende post!

Het artikel luidt aldus:—

"Wy hebben ons verbeeld dat de titel "Groote Bedelaar," uitsluitelyk aan onzen vriend Daniel toekomt, wiens vermetelheid in het ontvangen zyn vernuft in het opleggen van schatten, (gelyk men het noemt,) alleen kan evenaren; maar er bestaat in Belgie een mededinger van Zyn Ed. Leopold I, Ridder der edelste order van de Kouseband; Veldmaarschalk in dienst van Zyne Majesteit den Koning van Groot Brittanje; Schoonzoon van Lodewyk Philip, den Koning van de barricades en revolutie, voormalige Schoonzoon van George IV, de edele monarch van een edel volk; ex kolonel in den oostenrykschen dienst en ex-ornament der Hertogin van Oorburgh;oom van de vermoedelyke eigenaame van den troon van deze ryken; de vriend van den Graaf Durham; de verdediger der regten van den mensch; by de gratie van Lord Palmerston, tydelijke Koning van Belgie; en de zakgevolde ontvanger van vyftig duizend ponden 'jaars, afgeperst van het met grondbelasting gedrukte volk van dit land.

"Waarlyk de stoutheid van Zynes Majesteit overtreft die van den Iersechen Patist. Na de grootspraak en de pracht vertoont in het Parlement, dat na afstrek der noodige uitgaven om Claremont te onderhouden, na de cheers en lofuitingen over zyne mildadigheid; en na drie jaren genot van een onverwachten troon, zonder iets te zeggen wegens zyne tweede ryke vrouw, heeft zyne hoogt edelmoedige en dankbare majesteit van zyn pensioen uitgekeerd de byster groote som van Nt. Ts.

"Hoe is het dan? Claremont kan het toch niet noodig hebben, de moestuin betaalt daar de onkosten en Malborough House heeft het niet noodig, want de huur van hetzelfde is opgeheven! Heeft zyne Chère Louise het misschien noodig? nous ne savons pas; maar dit weten wy dat zyne majesteit van de bedpan de laatste stuiver er van neemt.

"Mannen van Marylebone, Westminster, St. Pancras en Lambeth, gy allen die klagen over de drukte van de grondbelastingen en de afschaffing van dezelve (waartoe gy het regt hebt) vordert, ziet den vorstelyken bedelaar aan! Vyftig duizend ponden 'jaars! Dit is zoo veel als onze Koningin geniet, die op niets anders denkt dan op Engeland en de bevordering van Englands welvaart! Het is op tien duizend na even zoo veel als de som toegestaan aan onzen goedhartigen koning, wiens leven geheel aan zyn land toegewyd is! Het is de helft der iakomsten van den Prior der gemeente van Marylebone. En waarom wordt het betaald? Om dat hy een creatuur is van Graaf Grey en Lord Palmerston; om dat hy een persoonlyke vriend is van den gekroonden koolgraver. Wan hy op den troon door Wellington geplaatst, dan zoude men luidkeel geschreeuwd hebben met de verontwaardiging van Landsdowne, "de weeklagten" (paralytic punings) van Holland, de anathemas van Broughman en de kinderachtigheden van John Russell.—Engelschen, hier hebt gy een voorwerp uwer streving waardig. Hier bestaat een gepensioneerde van de eerste grootte.—Waarom laat gy zulks toe. Vordert de afschaffing van het pensioen en de teruggave van al de penningen welke Leopold

* De Groote Bedelaar van Belgie.

gehooren te zijn. Zegt nu Lord Grey dat hij reeds genoeg gedaan heeft voor syne familie en vrienden te huis, het is niet noodig dat hij buiten huis bedelaars vet mest. Leep tot de eelgenoot van de eelgenoot, Charlotte; hij is de eelgenoot van de franche Loutier. Hij is het voorwerp van ons medelyden; hij is betrouwbare klein manneke van de omwenteling. Hij was een protestant. Hij is een afvallige van ons geloof. Welke aanspraak hij ook op onze genegenheid mogte maken en in welke betrekking hij ook tot zake der godsdienst met ons mogte gestaan hebben, dat is nu niet meer. Het is niet meer met hem de schuldpligtige aanspraak van den echtgenoot van een die wij beminden, betalen, zoudt blijven aan den schoonschoon van een die wij verachten.

Een anti-Tabakrookers genootschap is onlangs in de Vereenigde Staten van Amerika opgericht. In eene der byeenkomsten van dit genootschap, gehouden in het theologische seminarium te New-Haven, heeft Professor Silliman een redevoering over het nadeel van het tabak rooken. Hierin haalde hij vele artikelen aan uit geneeskundige werken over de natuur, de toedatigheid en uitwerkingen van de vergiftige plant, die men tabak noemt. Het is een kleine drop, zegt hij, van de empyreumatische olie, een vocht dat men nu rypen, die langdurig gebruikt zyn, haalt, doodt de dieren. De Professor haalde voorbeelden aan dat lieden, die hante gezondheid verloren hadden door het gebruik van de tabak, weer gezond werden, nadat zij dit gebruik nalieten.

Ook de Presbytery van Long Island, New York, in hare laatste zitting, heeft een besluit genomen om aan alle leden van de kerk, de onthouding van het gebruik der tabak aan te bevelen, terwijl de predikanten aangemoedigd worden om hierin hunne gemeenten voorttevoeren.

Gouvernements Secretary, Curaçao den 21sten Maart 1834.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, zondag den 23den Maart, is bepaald op 12 Centen van vyfteen onzen moet 17 Onzen wegen, en van mindere pryzen naar verhouding.

De franche brood van den voormelden pry, een once minder mogen wegen; op ponne als by de Publicatie van den 16den Maart 1834 is vastgesteld.

De 1ste Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris Post.

H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

ALZOO ABRAHAM DE VEER JUNIOR, zoon van den Raad van Politie alhier vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den hem in eigendom aankomende slaaf FRANCISCO PAULA, zoo is het, dat de gemelde Raad van Politie goedgevonden heeft zulke algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig recht of pretentie op den genoemden slaaf mogt sustineren op te roepen om binnen den tyd van drie weken, na dat de ze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend recht of pretentie ter Gouvernements Secretarie aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris post.

H. KIKKERT.

Den 19den Maart 1834.

BEKENDMAKING.

ALZOO JANNETTE BAZARNE, weduwe van BEREND WASSENAAR, zich aan den Raad van Politie alhier vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den hem in eigendom aankomenden slaaf GUILLERMO MARTES, zoo is het dat de gemelde Raad van Politie goedgevonden heeft zulke algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig recht of pretentie op den genoemden slaaf mogt sustineren, op te roepen om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend recht of pretentie ter Gouvernements Secretarie aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris post.

H. KIKKERT.

Den 19den Maart 1834.

BEKENDMAKING.

ALZOO GERARD DE VRIES DE VINDT, zich aan den Raad van Politie alhier vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den hem in eigendom aankomende slaaf VINCENTE, zoo is het dat de gemelde Raad van Politie goedgevonden heeft zulke algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig recht of pretentie op den genoemden slaaf mogt sustineren op te roepen om binnen den tyd van drie weken, na dat de ze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend recht of pretentie ter Gouvernements Secretarie aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris post.

H. KIKKERT.

Den 19den Maart 1834.

Publieke Verkoop.

De ondergeteekende in kwaliteit als speciale Gemagtigde van den Heer MAAC CARRILES, zullen op Donnedag den 21sten Maart 1834, te Pákhuis van de Heeren A. H. de VRIES, in de Heere Straat, by Publieke Opvecht, de volgende PLANTAGE te Bonaire, DAMASCUS, gelegen alhier in het Bovenwater; alsmede VEERTIEN SLAVEN en half party ZOULT.

GEROEDERS LAUFER.

A. H. SENIOR.

Den 19 Maart 1834.

Oproeping van Crediteuren.

De ondergeteekende roept hierby op, al de genen die vermenen moeten eenige pretentie te hebben tegen den Boedel van LOUIS GABRIELA, om de zelfe binnen den tyd van DRIE WEKEN, van heden af te rekenen, by hem in te brengen; zullende al de genen die in gebreken moeten hebben daaraan te voldoen, van hun recht ootstoken worden.

De gescrevende Executor in den ongemelden Boedel.

H. PIERES.

Den 15den Maart 1834.

TE KOOP OF TE HUUR.

Een kostelyk nieuw HUIS en PLAATS, de INKROKER genaamd, staande en gelegen op Ploermeay, aan den Zeekant; hebbende alle commoditeiten, als een kleine Chais Huis, drie Paarden stallen, vier by huizen, enz. Alles voor een geringen prijs.

Den 21sten Maart 1834.

LYST van de ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangekeene sedert de laatste 8 dagen.

George Robertson

Penco, Brandao, & Co.

Jacob de Vries, Parto

Mr. Abas-CARRILES

Verlyst

Mr. M. de Vries

Moseh Cuan Henriquez

Curaçao den 21sten Maart 1834.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris Post.

H. KIKKERT.

CURAGAO.

Verlysten in en uitgeklaard sedert onze laatste INGEKLAARD-MAART.

15. golet Rosario, Araca, San Jaan

17. Kangeroo, De Lina, Jamaika

Geertruida, Lier, Bonaire

Bark Margartha, Brunow, Corb

golet Aruba Pakket, Seistrum, Aruba

bark Dolores, Fernandez, Coro

Generaal Borrás, Araca, ditte

golet Mangerata, Pallela, Cabo Rojo

Comet, Jansz, Arica

Rose Ann, Walter, Maracaibo

Bark Wally, De Lina, Maracaibo

18. golet Geertruida, Marchena, Isla d'Aves

19. golet Margaritana, De Lina, Orichilla

20. Caspelled, Grijner, Maracaibo

Amable Lina, Araca, Maracaibo

21. golet De Lange, Aruba

UITGEKLAARD-MAART.

18. golet Gran Marin, Jones, Aruba

bark Margartha, Brunow, Corb

22. golet Hermannas, Suarez, Aruba

19. golet Comet, Jansz, Aruba

Aruba Pakket, Seistrum, Aruba

Geertruida, Lier, Bonaire

20. golet Dolores, Fernandez, Coro

21. golet Dorothea, De Lange, Coro

golet Mercurio, Martinez, Coro

SCHINGESTADTEREN MAAT.

L. K. Zondag den 2 ten 7 U. 42 M. 'smorgens.

N. M. Maandag den 10 ten 6 U. 45 M. 's avonds.

V. M. Dingsdag den 25 ten 1 U. 41 M. 's nachts.

L. K. Maandag den 31 ten 8 U. 54 M. 's avonds.

Den 1. aanstaande Vrijdag een Feestdag is, zal onze Courant uitgegeven worden op den voorgaanden Donderdag avond. Wij verzoeken dat de Adverteerders, dit voer dat nummer bevestigd, dien dag vroeg ingezonden worden.

Het volgende Officiële document is ons door het Restaur ter plekke ingezonden.

COLUMBIA.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers der Republiek van Venezuela in kongres vereenigd.

Over de volgende artikelen:

1° Dat de Grondwet door dierzelver art. 218, de vreemdelingen van welke natie ook, uitnodigt om in Venezuela te leven.

2° Dat de vijf Geloofsbelydenissen en voornaam gedeelte uitmaakt der civile vrijheid, welke dezelfde grondwet aan de Venezuelanen en inwonende vreemdelingen der Republiek verstaat.

Enig artikel.—Dat niet verboden is in de Republiek de vijf geloofsbelydenissen. Ter kenniggeving aan den President van den Staat tot dierzelver aanteekening.

Gegeven te Caracas den 17 February 1834—het 5de jaar der wet en 21ste der onafhankelijkheid.

De President van den Senaat (get.) MANUEL QUINTERO.

De President der Kamer van Vertegenwoordigers (get.) RUFINO GONZALEZ.

De Secretaris van den Senaat (get.) JOSE MARIA PELGRO.

De Secretaris der Kamer van Vertegenwoordigers (get.) RAFAEL DOMINGUEZ.

Caracas den 18den February 1834—5 en 24.

Ter uitvoering.

De President der Kamer van Vertegenwoordigers.

Voor Z. E. den Secretaris van Staat by de Departementen van Binnenlandsche zaken en Justitie.

(get.) DIEGO BAUTISTA URBANEJA.

Voor onsenkenurige vermaaling.

De Consul der Nederlanden te Maracaibo.

EDW. BROOKE PENNY.

CHARADEN,

ELK VAN TWEE LETTERGREPEN.

(TER OPLOSSING.)

Wilt ge als de eerste op de markt komen.

Zoo moet ook met de eerste op de markt komen.

Het vuur der eerste op de markt komen.

Want niet gevaarlijk is dit doel.

Hebt ge bereikt en in 2. u. deel.

Houd van van U den afry geheel.

Te water slechts toont U de eerste myn hand.

De tweede verklaart U de eerste te land.

En dand aan 't oor U het eerste woord.

Dan trekt, wat is waakzaam, het wapen voort.

De grysd, wiens eerste schreden waken.

Ziet gelyc naar de eerste lettergreep.

Om die ze gaard den vichten teed're ranken.

Op dat de wind ze niet ten bodem sweep.

De tweede eer die komt in onze kakee.

Speelt hartel in den klaarsten spiegelschyn.

Het gansche wordt genietbaar door beuken.

En toet zich hier een' myn slechts te syn.

De Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULDER & J. E. NEUMAN w., in de Willemstad, Brecht Straat, Huis No. 78. De prijs derzelver is 12. jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 30 Centen.

De Cubaanse Copran

De volgende officiële stukken onder La. A B, C en D, zijn afkomstig van de onderscheidende kant van de Rijksoverheid van Venezuela, zijn ons door het Bestuur alhier ter plaatse ingekomen.

[illegible][illegible]

Minister van Finantie, in dezelfde expositie aan het Congres van Venezuela van 1834.
De Consul der Nederlanden te Mambabo,
EDW. BROOKE PENNY.

STAAT van den Uitvoer van de Republiek van Venezuela naar de verschillende havens en landen sedert het huishoudelijk jaar 1900 tot 1903

LANDEN.	Havens naar dewelke de ladingen zijn uitgevoerd.	Vrij van uitvoer-regten.	Met uitvoer-regten.	Totaal waarde van uitvoer van elke haven.	Totaal bedrag der regten van elke haven.	Totaal van de waarde der uitgevoerde ladingen naar elk land.	Totaal bedrag der regten van elk land.
V. S. van N. Amerika	Boston New York Philadelphia New Orleans	\$ 53,935 10 137,646 80 277,422 70 242,542 87	\$ 102,220 93 12,833 26 202,621 24 45,911 24	\$ 20,164 87 152,508 85 450,095 94 227,443 31	\$ 4,079 36 2,454 21 18,265 66 3,977 09	\$ 20,164 87 152,508 85 450,095 94 227,443 31	\$ 4,079 36 2,454 21 18,265 66 3,977 09
Denemarken	St. Thomas	\$ 111,337 89	\$ 516,725 81	\$ 70,078 09	\$ 70,078 09	\$ 70,078 09	\$ 70,078 09
Duitschland	Altona Bremen Hamburg	\$ 18,949 50 127,447 25 102,508 97	\$ 1,532 48 2,163 60	\$ 159,085 95 164,863 17	\$ 130 58 204 62	\$ 159,085 95 164,863 17	\$ 130 58 204 62
Groot Brittanja	Gewo. Demerarie Domingos Grenada Jamaica Liverpool St. Vincent Tobago Trinidad	\$ 380 00 7,509 90 301 25 7,459 84	\$ 3,609 27 182,221 62 424 15 2,240 80	\$ 107 59 875 25 4,476 37 182,221 62	\$ 3 93 6 50 263 61 22,738 28	\$ 380 00 7,509 90 301 25 7,459 84	\$ 3 93 6 50 263 61 22,738 28
Spanje	Barbata Bordeaux Cádiz Havana Pinar del Rio	\$ 7,883 90 9,323 88 9,305 88 1,546 18	\$ 301 88 50,453 87 216,749 29 13,663 62	\$ 5,184 20 50,453 87 217,572 17	\$ 31 20 7,023 14 20,222 37	\$ 7,883 90 9,323 88 9,305 88 1,546 18	\$ 31 20 7,023 14 20,222 37
Holland	Amsterdam Rotterdam Scheveningen	\$ 85,493 98 105 42 3,836 55	\$ 63,222 25 11 54 2,267 08	\$ 5,109 80 1,724 73	\$ 144,111 30	\$ 85,493 98 105 42 3,836 55	\$ 63,222 25 11 54 2,267 08
Nieuw Grenada	Porto Rico Rio Hacha St. Martha	\$ 4,479 85 7,400 00	\$ 4,265 74 4,399 28	\$ 4,265 74 4,399 28	\$ 4,265 74 4,399 28	\$ 4,479 85 7,400 00	\$ 4,265 74 4,399 28
Sejolinje	Georg	\$ 1,369,295 04	\$ 1,653,779 70	\$ 1,653,779 70	\$ 1,653,779 70	\$ 1,369,295 04	\$ 1,653,779 70

Voor nauwkeurige vertaling en uittreksel gedaan uit de statistieke opgaven van den
Minister van Finantie, in dezelfs expositie aan het Kongres van Venezuela van 1834.
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

NB. De stukken onder La. C en D hierna.